

a campionatelor europene de **VOLEI**

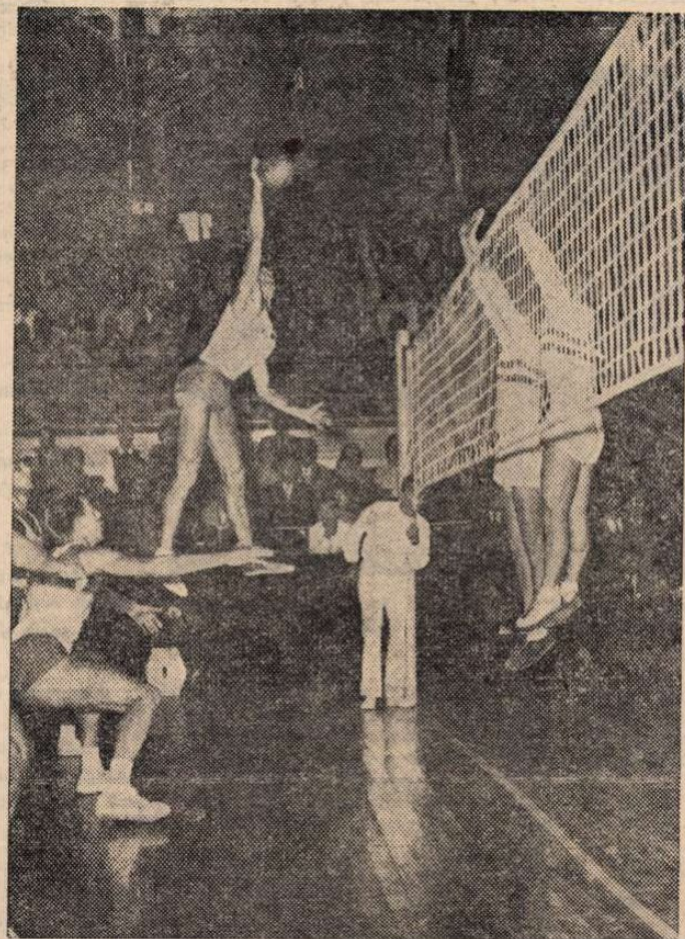
ECHIPA MASCULINĂ A ROMÂNIEI—SINGURA NEÎNVINSĂ— CONDUCE ÎN CLASAMENTUL TURNEULUI FINAL

O nouă victorie, o nouă și prețioasă victorie: a șasea cucerită consecutiv de reprezentativa masculină a țării noastre în cadrul campionatelor și a patra din turneul final. Și încă una de o claritate care simplifică sarcina cronicii de față. Iar rezultatul întâlnirii de aseară a echipei românești cu formația Ungariei (3-0: 15-11, 15-3, 15-7) ne scutește de misiunea redării

evoluei scorului de-a lungul partidei. Voleibaliștii români, egalați de adversarii lor doar în setul întâi (la 9, la 10 și la 11), au condus permanent în rest, îngăduindu-și (și îngăduindu-ne și nouă) o binemerită relaxare, după încordarea din meciul cu echipa U.R.S.S., de altădată ieri.

Băieții au început jocul imprimând disputei un ritm lent, nepermițându-le astfel nici un mo-

ment sportivilor maghiari să iuțească alura, așa cum în genere le convine. Tactica foarte nimerită și ireproșabil aplicată. Mulțumită ei, blocajul nostru și-a re-

Înălțat la nivelul... tribunelor, Mihai Grigorevici — dublat de Derzei și Drăgan — va face inutil blocajul voleibaliștilor maghiari

Urmărește atent disputa arbitru secund al întâlnirii România—Ungaria, italianul Catanzaro

glat cu siguranță punct cu punct blocajul și dublajele, la început oarecum timide, dezorganizând aproape până la anulare atacul advers, punind totodată repede în mină propriul nostru angrenaj ofensiv și câștigând în felul acesta net întrecerea cu atenta apărare a Ungariei.

Am început confruntarea de ieri în formația: SZOCS, NICOLAU, FIERARU, Derzei, GRIGOROVICI, Drăgan, antrenorii Nicolae Sotir și Ștefan Roman folosindu-i apoi pe parcursul seturilor al doilea și al treilea și pe COSTE, Ganciu, Bărbuță și Chezan.

Echipa maghiară a întrebuintat următorii 11 jucători: FLORIAN, Galos, Czafik, TATAR, Janosi, Tüske (Lantos, Farkas, Ivanco, Prouza, Kangyerka), adică pe toți în afară de Molnar, care e accidentat.

Au arbitrat (feriți și ei de emoții) Spietz (Belgia) și Catanzaro (Italia).

În numărul de azi:

Breviar olimpic

**BULETINUL CATEGORIEI B
LA FOTBAL**

GIMNASTICĂ

Unele observații

**pe marginea concursului
de la Reșița**

**Despre unii arbitri de box
care nu cinstesc acest titlu**

**ACTUALITATEA SPORTIVĂ
INTERNĂTIONALĂ**

SPORTUL popular

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din R.P. Română

Anul XIX—Nr. 4332

Marți 29 octombrie 1963

8 pagini 25 bani

Duminică—returul în preliminariile olimpice: R. P. R.—Danemarca

După cum se știe, duminică, echipa noastră olimpică de fotbal va susține cel de al doilea meci în compania Danemarcei. Lotul olimpic, anunțat la F.I.F.A., cuprinde printre alții pe Dăcu, Nunweiler III, Petru Emil, Koszka, Pircălab, Constantin, Manolache, Dridea, Tircovnicu, Creiniceanu și Haidu.

Pregătirile lotului continuă sub conducerea antrenorilor Silviu Ploieșteanu și Gh. Ola. Jot selecționata va susține un meci de omogenizare în compania unei echipe din București.

„Olimpicii” danezi sînt așteptați să sosească în București în cursul zilei de joi.

Astăzi și mâine, la patinoarul artificial

Primele jocuri internaționale ale sezonului: București—Färjestads B.K. (Suedia)

Astăzi se reia activitatea competițională pe patinoarul artificial 23 August. Este un eveniment așteptat cu nerăbdare de iubitorii hocheiului pe gheață, cu atât mai mult cu cât „auverura” sezonului competițional va fi susținută de cei mai buni jucători din țara noastră, care vor evolua în compania echipei suedeze Färjestads B.K. În perspectivă, deci, un spectacol promițător în care este cert că vom putea aprecia roadele pregătirii efectuate de selecționata noastră în R.S. Cehoslovacă.

Reînforși de curind din acest turneu de pregătire, hocheiștii noștri și-au continuat antrenamentele în București. Cu acest

(Continuare în pag. a 8-a)

IMPRESII...

De o săptămână tot vreau să plec pe teren. În documentare. Vreau să scriu ceva. Fac „forme” și merg la secretarul de redacție să-mi semneze.

L-am găsit încruntat. S-a luminat cînd m-a văzut.

— Ce-i asta? zice. Teren?

— Da, știți... Vreau să merg, să scriu ceva. Despre...

— Perfect! Te duci la Floreasca. E și mai simplu. N-ai nevoie de avans de deplasare.

— Bine, dar eu... despre volei...

— Impresii...

Sînt încurcat. În echipa școlii am încercat odată, dar scund cum sînt, n-am mai avut loc. Zice, văzîndu-mi ezitarea:

— Nu m-ai înțeles. Să ne scrii niște impresii din sală. Știi că cei de la „rubrică” nu mai pridesc, cu cronicele. Așa că...

Nu-i chip să plec pe teren! La Floreasca, deci... Cu secretarul de redacție nu-i de glumit. El una știe. Are spațiu, trebuie materie. Așa că...

Impresii. De la volei. De la Campionatele europene.

„Ai noștri au trecut un „hop” mare — îmi spune un erudit. Au învins pe sovietici, campionii lumii”. Deci, ca și sigur, primul loc.

— Nu-i chiar așa — îmi răspunde zîbind Ștefan Roman — antrenorul secund. Azi cu Ungaria, mâine cu Cehoslovacia și mai e și Bulgaria.

Și-mi explică un procedeu complicat, potrivit căruia cine a învins în „preliminarii” o echipă calificată și ea în finală are avantajul că... Dar cu ai noștri nu e cazul și vor trebui să lupte pentru fiecare serviciu, pentru fiecare punct, cu toate pretendențele la titlu.

Dar eu n-am timp să ascult. Trebuie să scriu impresiile. Maestrul Sotir (ingindurat), trece cu băieții (veseli) spre sală.

Lume, ca la box.

Voleiul pare să adune în el mai multe sporturi. Îți trebuie forță ca la lupte, defetă ca la săritura în înălțime, ochi ageri ca la scrimă. Sau ca la toate și încă la alte multe la un loc. Ehe! Ce departe e jocul de pe plajă! Băieții nu mai sînt... domnișoare. Bubuiturile se împletesc cu săriturile cit omul, cu plonjoanele îndrăznețe, cu schimburile de locuri și cu fentele.

Și publicul... Inimă lângă inimă cu băieții.

— Hai R.P.R.! Hai R.P.R.!

Acum știu eu de ce spunea cuiva arbitru sovietic Cinilin mai deunăzi:

— Rumîn? Aha! „Hai R.P.R.!”

Intr-adevăr, galeria noastră e vestită. Se simte și în actuala competiție.

Ei, dar ce mă fac cu materialul? Iată, meciul cu R.P. Ungară e în toi și nu-mi dă răgaz să culeg impresii.

Iată că au câștigat ai noștri. Aplaudă lumea și pleacă. Ce să mai scriu? Dau însemnările așa. Nu mai e vreme de scris.

Știu eu dacă „impresiile” mele vor face... impresie bună?!

M. CALARAȘU

CUM SE DESFĂȘDARĂ ORELE de EDUCAȚIE FIZICĂ Raid-anchetă prin școlile bucureștene

Ne aflăm la jumătatea primului trimestru de școală. În cataloage au și apărut primele note care, în majoritatea cazurilor, sînt mai mult decît promițătoare. Inclusiv la educație fizică. Fapt firesc, deoarece educația fizică este o materie de bază și, ceva mai mult, foarte îndrăgită de elevi.

În legătură cu felul cum se desfășoară orele de educație fizică, ne-am propus să întreprindem un scurt raid prin școlile bucureștene.

INTERES, PREOCUPARE, ÎNITATIVE

Școala de 8 ani nr. 111 „Ștefan Plavăț” din raionul Nicolae Bălcescu te întîmpină cu silueta ei elegantă, cu larma suteilor de copii care învață aici. Este pauza mare și toți copiii au ieșit în curte. Fiecare clasă, aidoma

unor mici ansambluri, „lucrează” cîteva minute la destinderea organismului, după primele ore de învățatură. La terminarea recreației însă, o singură clasă rămîne afară: a V-a A. Începe ora de educație fizică... În partea pregătitoare a lecției, cîteva exerciții de încălzire. Mișcări ușoare de brațe și picioare alterînd cu scurte alergări. Prole-soara Aurelia Stoicescu îi urmărește atentă, îi îndrumă. Copiii sînt numai... ochi și urechi. Începe „fundamentală”:

— Astăzi — anunță profesoara — lecția noastră are două teme: o alergare de viteză pe 60 de metri și pasa de handbal în joc aplicativ.

Elevii au fost împărțiți pe „ateliere”. Primii care iau startul.

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎN ACESTE ZILE LA PATINOAR...

...bineînțeles că se patinează. Multe ore pe zi „ogînda” este pusă la dispoziția copiilor, care prind gustul alunecării pe gheață, deslușesc „tainele” mișcărilor efectuate cu măiestrie de mici balerin, îndrăgesc frumosul sport al patinajului artistic. Pînă atunci însă să ne prindem în acest „tren” al veseliei, condus de „mecanicul” Gh. Săvulescu (instructor de patinaj). Să știți că trenul este foarte lung. Ultimele „vagoane” n-au mai intrat în cadru...

